

KINDEREN MET AMBITIE

Jean Ghesquière wil later robotten bouwen en daar geld mee verdienen. "Mijn eerste robot kan in het huis werken van mijn papa."

Later word ik robottenbouwer

Zelden een jongetje gezien dat zo nieuwsgierig is als Jean Ghesquière. Zijn oogjes schieten alle kanten uit. En zijn handjes jeuken, maar het is opletten. In het roboticalabo van de VUB wordt eerst diep nagedacht en dan pas gebouwd, wat maakt dat de prototypes kostbaar goed zijn.

"Ken je Fernand Costermans", vraagt Jean aan Ronald Van Ham. De doctor ingenieur lacht en schudt van nee. "Fernand

JEAN GHESQUIÈRE

- 8 jaar
- Zit in het derde leerjaar
- Speelt graag met K'nex

RONALD VAN HAM

- 32 jaar
- Is onderzoeker op de afdeling robotica aan de VUB
- Doet in zijn vrije tijd aan verbouwingswerken

tekst **An Olaerts**
foto **Ilse Prinsen**

Costermans doet mee in FC De 'Kampioenen', antwoordt Jean. "Hij wil de hele tijd weten hoeveel alles kost. Dat heb ik ook. Hoeveel kost een robot?" Maar daar kan Ronald Van Ham niet meteen iets op zeggen. Niet te koop, komt in de buurt. Of onbetaalbaar. Neem nu Lucy. De robot is 1,50 m groot, weegt 30 kilo en kan recht-op lopen. Lucy is het pronkstuk van de afdeling Robotica. De koning is er zelfs al naar komen kijken. Jean vraagt of Lucy eventjes wil lopen, maar het is te ingewikkeld om haar op gang te trekken. In de plaats laat Ronald Van Ham zien hoe haar spieren werken. Blijkt dat Lucy bijzonder sterk is. Zwaardere dan 120 gram is de spier niet, maar als Jean op het knopje drukt, trekt de spier samen en tilt hij een gewicht van 130 kilo. Jean is onder de indruk, maar het mag gerust een beetje straf.

GEEN TIJD VOOR ARMEN

Op naar Veronica dan maar, één van de jongste ontwikkelingen van de onderzoeker. "In de robotica zijn er twee stromingen", vertelt hij. "Aan de ene kant heb je actief gestuurde robotten zoals Lucy. Aan de andere kant heb je passieve robotten die weinig energie verbruiken. Veronica is er zo

een beetje. Ze wandelt zoals wij lopen, met een slingerbeweging, zonder moe te worden."

En dan komen de vragen van Jean:

-Waar zijn zijn armen?

-Nog geen tijd voor gehad. Geld evenmin. In Japan hebben ze meer geld. Daar werken ze met 600 aan één robot.

Hoeveel weegt hij?

-28 kilo.

-Oh, dan weeg ik meer. Maar in de zomer woog ik nog minder: 27,7 kilo. Hebben jullie hier even lang aan gewerkt als aan Lucy?

-Aan Lucy hebben we zes jaar gewerkt. Aan Veronica acht maanden.

"Aha", besluit Jean, "dat is al beter." Want Jean heeft een duidelijk doel voor ogen. Hij wil later robotten bouwen en daar geld mee verdienen. De eerste robot verkoopt hij aan zijn vader. "Dan kan die in het huis werken van mijn papa", zegt Jean. "Want de robot die ik nu heb, kan nog niet zoveel. Hij kost 53 euro. Hij loopt vooruit, kan bukken, iets oppakken en dansen. Hij kan ook zingen. Maar hij zingt wel een beetje raar."

DE SLURF VAN DE MIERENETER

En dan valt het oog van Jean op de Lego in het labo. "Lego Transformer!", roept hij uit. "Dat ga ik vragen als ik mijn plechtige

communie doe!" Goed plan volgens Ronald Van Ham, want hij gebruikt af en toe Lego in de les. En vroeger speelde hij ook vaak met Lego. Of met oude auto's. "Iedere grote vakantie kocht mijn vader een wrak waar ik de hele zomer mee mocht knutselen. Zonder hamer! Ik denk dat het daarmee allemaal begonnen is." Jean kijkt hem met grote ogen aan en er komt nog een tip: wiskunde. Jean wordt er 'blij van. "Ik heb al 100 op 100 gehad! Ze zeggen dat ik de slimste van de klas ben." Verder zijn de jongens het erover eens: taal en spelling zijn zo plezierig niet. "En na de wiskunde, hoe lang moet ik daarna nog studeren om robottenbouwer te worden?" "Kom maar naar de VUB", lacht Ronald Van Ham. "Ik heb eerst vijf jaar voor burgerlijk ingenieur gestudeerd, werktuigkunde en elektrotechniek. Daarna heb ik gedoctoreerd." Ben je dan professor nu? En hoeveel assistenten heb je? En werk je dan helemaal alleen? Maar voor Ronald Van Ham kan antwoorden, is Jean alweer naar de ander kant van het lab gerend. Daar zit Anty, het prototype van een knuffelrobot, met de slurf van een miereneter. "Zijn oogbollen, bewegen die ook?", vraagt Jean. ■